

Forsker: Flere skal i kirke ved livets overgange

Flere kirkelige handlinger vil give flere kirkegængere, mener ph.d. i teologi. God idé, men det må ikke blive på bekostning af evangeliet, mener præster

AF MARIE LOUISE RASMUSSEN

Ida er seks år og skal begynde i o. klasse om tre dage. I den anledning er hun sammen med sine forældre inviteret til skolestartsgudstjeneste i den lokale kirke.

Sådan burde det i hvert fald være, mener Ulla Morre Bidstrup, lektor på Pastoralseminariet i Aarhus. Hun har netop forsvaret sin ph.d.-afhandling om kirkelige handlinger, og hun mener, at det er nødvendigt med flere lejlighedsgudstjenester, for at kirkens bud-

skab kan lyde ind i det levede livs sammenhænge.

"Det er meget tydeligt, at der er behov for ekstra anledninger. Rigtig mange folkekirke-medlemmer kommer mest i kirke til dåb, konfirmation, bryllup og begravelse. Vi bør overveje, hvor de store identitetsomvæltende begivenheder er, og hvordan evangeliet kan lyde i de sammenhænge," siger hun.

Ifølge Ulla Morre Bidstrup bør der både tænkes i kirkelige handlinger ved overgange i livet – som eksempelvis skolestart og pensionering – og fælles kirkelige handlinger, der følger årets rytme. Allehelgensgudstjenester, som inden for de seneste år er blevet meget besøgt, nævner hun som et eksempel på det sidste. Men hun foreslår også gudstjenester for at markere begyndelsen eller slutningen af sommerferien som anledninger til at mødes i kirken.

Og det kan være en god idé med anledningsgudstjenester, for det er noget, der kan trække folk i kirke, mener sognepræst Henrik Højlund, der er formand for Evangelisk Luthersk Netværk. Men det skal ikke tippe over, så kristendomsmen bliver en livsfejring, mener han.

"Man skal holde tungen lige i munden, så man fastholder, at gudstjenesten i sin kerne og røde tråd er bundet til den

kristne røde tråd og ikke bliver en slags fejring af livet i stedet for. Det er ikke vores livshistorie, der skal sætte dagordenen for kirkens gudstjenesteliv, men den kristne historie," siger han.

Jens Kvist, der er sognepræst i Aabenraa Sogn, er betænkelig ved det stigende antal særgudstjenester, men accepterer, at de er en realitet, så længe de ikke tager overhånd. Han advarer dog mod at lægge for meget vægt på antallet af kirkegængere.

"Der er gået lidt for meget seertal i gudstjenester, og det kan let komme til at handle mere om, hvor mange der kommer, end hvad de kommer for," siger han.

Tilknytningspunkter mellem folk og kirke, som lejlighedsgudstjenester kan være et eksempel på, er en god ting, mener Peter Tingleff, sognepræst i Karlslunde Strandkirke. Men han lægger samtidig vægt på,

at kirken skal ud at gøre en forskel i lokalsamfundet.

"Når vi får at vide, at der er nogen i lokalsamfundet, der har fået et barn, støtter vi op om dem ved, at 10-20 familier på skift laver aftensmad til dem. Det markerer også en overgang i livet, men det er et fællesskab, som tager ud og møder folk lige dér, hvor de er," siger han.

Og folkekirken er nødt til at spille på alle tangenter for at møde befolkningen, mener Brian Arly Jacobsen, religionssociolog ved Institut for Kultur og Samfund på Aarhus Universitet:

"Jeg tror, vi fremover vil se, at folkekirken vil tilbyde flere former for aktiviteter for at tilpasse det kirkelige rum til alle typer af mennesker med hver deres behov og på de tidspunkter, der passer dem."

bruun@k.dk
KIRKE&TRO SIDE 4
LEDER SIDE 8

30/1-2012
K.D.